

พฤติกรรมการสอนของครูผู้สอนนักเรียนออทิสติก ศูนย์การเรียนรู้สำหรับบุคคลออทิสติก โรงเรียนกาฬสินธุ์ปัญญานุกูล จังหวัดกาฬสินธุ์

Teaching Behavior of Teachers for Teaching Students with Autism at the Learning Center for Autistic Individuals KalasinPanyanukul School Kalasin Province

ภาสินี ใจมาลัย¹, อาทิตย์ อัจฉาญ², อรุณ ชูยกระเดื่อง³
Pasinee Jaimalai¹, Athit Athan², Arun Suikraduang³

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาพฤติกรรมการสอนด้านการเตรียมการสอน ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านการประเมินผล ของครูผู้สอนนักเรียนออทิสติก ศูนย์การเรียนรู้สำหรับบุคคลออทิสติก โรงเรียนกาฬสินธุ์ปัญญานุกูล จังหวัดกาฬสินธุ์ เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research) กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ ครูผู้สอนนักเรียนออทิสติก จำนวน 5 คน ของศูนย์การเรียนรู้สำหรับบุคคลออทิสติก โรงเรียนกาฬสินธุ์ปัญญานุกูล จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยผู้วิจัยเก็บข้อมูลโดยการสังเกตและการสัมภาษณ์ วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพโดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis)

ผลการวิจัยพบว่า 1. พฤติกรรมการสอนด้านการเตรียมการสอนของครูผู้สอนนักเรียนออทิสติก พบว่า ในการเตรียมการสอนครูผู้สอนได้ปฏิบัติตามขั้นตอนดังนี้ คือ การวิเคราะห์หลักสูตร การวิเคราะห์ผู้เรียนเป็นรายบุคคล การเตรียมแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล IEP การเตรียมแผนการสอนเฉพาะบุคคล IIP และการเตรียมสื่อการสอน 2. พฤติกรรมการสอนด้านการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนนักเรียนออทิสติก พบว่า ในการจัดการเรียนการสอนครูผู้สอนได้ปฏิบัติตามขั้นตอนดังนี้ คือ ขั้นตอนการนำเข้าสู่บทเรียน ขั้นตอนการสอนโดยสอนเป็นรายบุคคลและตามระดับความสามารถ สอนจากง่ายไปยาก ใกล้ตัวไปไกลตัว สอนให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง สอนโดยใช้หลัก 3R's และสอนโดยการกระตุ้นเตือนขั้นฝึกฝนด้วยการสอนย้ำและขั้นสรุปด้วยการสอนทวน 3. พฤติกรรมการสอนด้านการประเมินผลของครูผู้สอนนักเรียนออทิสติก พบว่า ในการประเมินผลครูผู้สอนได้ปฏิบัติตามขั้นตอนดังนี้ คือ การประเมินผลโดยการสังเกตรายบุคคลและการประเมินผลจากผลงานรายบุคคล

คำสำคัญ: พฤติกรรมการสอนออทิสติก ครูผู้สอนออทิสติก นักเรียนออทิสติก

¹ มหาวิทยาลัยสาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

² อาจารย์ ดร. คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

³ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ว่าที่ ร้อยตรี ดร. คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

¹ M. Educational Research and Evaluation Faculty of Education Rajabhat Maha Sarakham University

² Dr. Faculty of Education Rajabhat Maha Sarakham University

³ Assit. Prof. Dr. Faculty of Education Rajabhat Maha Sarakham University

Abstract

This research aims to study the teaching behavior focusing on teaching preparation, teaching activities and the evaluation of the teachers at the Learning Center for Autistic Individuals Kalasin Panyanukul School, Kalasin Province. This study is a qualitative research that focuses on five teachers who teach autistic students at the Learning Center for Autistic Individuals Kalasin Panyanukul School, Kalasin Province. The instruments of this research consist of observation and interview. The data was analyzed by qualitative content analysis.

The results found that 1. Teaching behavior of the teachers for Autistic consists of curriculum analysis, student's individual Analysis, preparation of individualized Education Plan (IEP), preparation of individualised instruction plans, (IIP) and preparation of teaching materials. 2. Teaching behaviors of teaching activities of the teachers for Autistic consists of the introduction to the lesson, teaching by individual teaching and personal skills, teaching from simple to complex and from near to far, teaching students how to practice, using 3R's principles and stimulation, step by step practice and concludes with a retraining tutorial. 3. Teaching behavior of the teachers is comprised of personal observation and personal assessment.

Keywords: Autistic teaching behavior, Autistic teacher, Autistic student

บทนำ

พฤติกรรมการสอน เป็นการกระทำหรือการปฏิบัติของครู ในขณะที่ทำการสอนแต่ละครั้งด้วยการใช้เทคนิคและวิธีการสอนอย่างหลากหลาย เป็นการส่งเสริมสนับสนุนการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยมุ่งให้ผู้เรียนได้คิดค้นคว้าและสร้างความรู้ด้วยตนเองให้มีปฏิสัมพันธ์ที่ระหว่างครูและนักเรียนเป็นการเปลี่ยนบทบาทจากผู้สอนหรือผู้ถ่ายทอดข้อมูลความรู้มาเป็นผู้จัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้ผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดีที่สุดมากที่สุดและเกิดผลดีที่สุดตามศักยภาพของแต่ละบุคคล (จินดา ทับจิ้น. 2546: 33) การศึกษาพิเศษ ตามความหมายที่ระบุไว้ใน พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 กล่าวไว้ใน หมวด 2 สิทธิและหน้าที่ทางการศึกษา มาตรา 10 วรรค 2 ว่า "...การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลซึ่งมีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติ

ปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสารและการเรียนรู้ หรือมีร่างกายพิการ หรือทุพพลภาพหรือบุคคลซึ่งไม่สามารถพึ่งตนเองได้หรือไม่มีผู้ดูแลหรือด้อยโอกาส ต้องจัดให้บุคคลดังกล่าวมี สิทธิและโอกาสได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นพิเศษ" (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2545: 7)

กระทรวงศึกษาธิการได้จัดแบ่งตาม ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง กำหนดประเภทและหลักเกณฑ์ของคณพิการทางการศึกษา พ.ศ. 2552 จัดประเภทของคณพิการเป็น 9 ประเภท ได้แก่ บุคคลที่มีความบกพร่องทางการเห็น บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน บุคคลที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา บุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกายหรือการเคลื่อนไหวหรือสุขภาพ บุคคลที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ บุคคลที่มีความบกพร่องทางการพูดและภาษา บุคคลที่มีความบกพร่องทางพฤติกรรมหรืออารมณ์ บุคคลออทิสติก และบุคคลพิการซ้อน (สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ. 2552: 3) จุ

มุ่งหมายของการจัดการเรียนการสอนบุคคลออกทิสติกนั้น คือ การปรับเปลี่ยนเพิ่มเติมพัฒนาการความรู้ ความสามารถ ในการดำรงชีวิตให้อยู่ในสังคมให้ได้ การที่ครูจะปรับพฤติกรรมของเด็กได้นั้นจะต้องเข้าใจในกระบวนการสอนเสียก่อน ด้วยวิธีการที่หลากหลาย และในการจัดการเรียนการสอนสำหรับบุคคลออกทิสติกจึงมีความจำเป็นที่ต้องมีความยืดหยุ่นสูง ซึ่งครูผู้สอนจะต้องคำนึงถึงวิธีการเรียนรู้ของบุคคลออกทิสติกเป็นสำคัญ การสอนให้บุคคลออกทิสติกเกิดการเรียนรู้มีพฤติกรรมที่พึงประสงค์และพัฒนาเต็มศักยภาพได้นั้น ครูผู้สอนต้องมีเจตคติที่ดีทั้งต่อบุคคลออกทิสติก คลุกคลีกับเด็กและสร้างความสัมพันธ์ภาพที่ดีต่อกันจนเป็นที่ยอมรับของผู้เรียน จึงจะเอื้อให้ผู้เรียนยอมรับการเรียนรู้อย่างดี ตามจุดมุ่งหมายที่กำหนด (สถาบันราชานุกูล, 2555: 26)

โรงเรียนกาฬสินธุ์ปัญญานุกูล จังหวัดกาฬสินธุ์ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ จัดการศึกษาให้กับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา และนักเรียนออทิสติก เปิดสอนตั้งแต่ระดับอนุบาลถึงมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีบุคลากรครูจำนวน 62 คน นักเรียนจำนวน 424 คน ครูผู้สอนที่ทำการจัดการเรียนการสอนให้กับนักเรียนนั้น ส่วนใหญ่เป็นครูที่มีวุฒิทางด้านการศึกษาพิเศษ และในศูนย์การเรียนสำหรับบุคคล ออทิสติก มีครูผู้สอนจำนวน 6 คน นักเรียนออทิสติกระดับประถมศึกษา จำนวน 10 คน นักเรียนออทิสติกระดับมัธยมศึกษา จำนวน 6 คน จากรายงานการประเมินคุณภาพการศึกษาภายนอก รอบ 3 (พ.ศ. 2554-2558) ของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (2555: 7-8) พบว่า ตัวบ่งชี้ที่ 6 ประสิทธิภาพของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ในตัวบ่งชี้ย่อย ครูหรือครูพี่เลี้ยงส่งเสริมการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อธรรมชาติและพัฒนาการของ

ผู้เรียน อยู่ในระดับพอใช้ และยังมีจุดที่ควรพัฒนา คือ ครูบางคนยังขาดการพัฒนากระบวนการเรียนการสอน การใช้เทคนิคและสื่อในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนยังไม่หลากหลาย และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งเสริมกระตุ้นความคิดของผู้เรียน

จากข้อความข้างต้น ผู้วิจัยตระหนักและเห็นความสำคัญในการพัฒนาคุณภาพด้านการศึกษานักเรียนออทิสติก เพื่อให้แก่นักเรียนออทิสติกเกิดการเรียนรู้ มีพัฒนาการ มีพฤติกรรมที่พึงประสงค์และพัฒนาได้เต็มศักยภาพ และสามารถดำรงชีวิตให้อยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข จึงเป็นแรงจูงใจให้ท้าววิจัย เพื่อค้นหาพฤติกรรมการสอนของครูผู้สอนนักเรียนออทิสติก ในศูนย์การเรียนสำหรับบุคคลออทิสติก โรงเรียนกาฬสินธุ์ปัญญานุกูล จังหวัดกาฬสินธุ์ ซึ่งผลการวิจัยนี้จะเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนนักเรียนออทิสติก อีกทั้งยังทราบพฤติกรรมการสอนของครูผู้สอนนักเรียนออทิสติกกว่าเป็นอย่างไร มีจุดที่ควรพัฒนาตามที่สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาได้เสนอไว้หรือไม่ ถ้ามีก็จะได้เป็นแนวทางปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอนตามข้อเสนอแนะของสำนักงานรับรอง มาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา เพื่อครูจะได้พัฒนาการเรียนการสอนที่ตอบสนองต่อธรรมชาติและพัฒนาการของผู้เรียนต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมด้านการเตรียมการสอนของครูผู้สอนนักเรียนออทิสติก
2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมด้านการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนนักเรียนออทิสติก
3. เพื่อศึกษาพฤติกรรมด้านการประเมินผลของครูผู้สอนนักเรียนออทิสติก

วิธีการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. กลุ่มเป้าหมาย
2. ตัวแปรที่ศึกษา
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
5. การหาคุณภาพเครื่องมือ
6. การดำเนินการวิจัย
7. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย (target group) เป็นครูผู้สอนนักเรียนนอกทิสติกของศูนย์การเรียนรู้สำหรับบุคคลออทิสติก โรงเรียนกาฬสินธุ์ปัญญานุกูล จังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 5 คน

2. ตัวแปรที่ศึกษา

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาพฤติกรรมการสอนของครู 3 ด้าน ได้แก่ 1) การเตรียมการสอน 2) การจัดการเรียนการสอน 3) การประเมินผล

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสัมภาษณ์และแบบสังเกต มีรายละเอียดดังนี้

1. แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured interview) เป็นแบบสัมภาษณ์ที่ใช้สำหรับสัมภาษณ์หลังทำการสังเกตพฤติกรรมการสอนของครูผู้สอนนักเรียนนอกทิสติก ซึ่งกำหนดประเด็นการสัมภาษณ์ไว้ 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการเตรียมการสอน ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านการประเมินผล

2. แบบสังเกตแบบมีโครงสร้าง (Structured Observation) เป็นแบบสังเกตพฤติกรรมการสอนของครูผู้สอนนักเรียนนอกทิสติก ซึ่งกำหนดกรอบการสังเกตไว้ 2 ด้าน ได้แก่ ด้านการจัดการเรียน

การสอนและด้านการประเมินผล

4. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ คือ แบบสัมภาษณ์และแบบสังเกตมีขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ ดังนี้

1. แบบสัมภาษณ์

1.1 ศึกษาแนวคิด หลักการ และพฤติกรรม การสอนของครูผู้สอนนักเรียนนอกทิสติก เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการกำหนดขอบเขตและเนื้อหาของแบบสัมภาษณ์ จากหลักสูตรสถานศึกษา (โรงเรียนกาฬสินธุ์ปัญญานุกูล, 2553: 12) และมาตรฐานครูการศึกษาพิเศษ (สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา, 2555: 96)

1.2 วิเคราะห์และกำหนดประเด็นที่ต้องการสัมภาษณ์

1.3 ศึกษาแนวทาง วิธีการสร้างและกำหนดลักษณะของแบบสัมภาษณ์จากเอกสารประกอบการสอน วิชา 1043408 การวิจัยทางการศึกษา (อรัญชวยกระเตื่อง, 2557: 58-60) การวิจัยทางการศึกษา (ไพศาล วรคำ, 2558: 259) และการวัดผลการศึกษา (สมนึก ภัททิยธนี, 2558: 37-38)

1.4 สร้างแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนของครูทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการเตรียมการสอน ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านการประเมินผล

1.5 นำแบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นไปเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อขอคำแนะนำและดำเนินการแก้ไขปรับปรุงตามคำแนะนำให้เหมาะสมกับเนื้อหาสาระและวัตถุประสงค์ของการวิจัย

2. แบบสังเกต

2.1 ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ต้องการสังเกต จากหลักสูตรสถานศึกษา (โรงเรียนกาฬสินธุ์ปัญญานุกูล, 2553: 12) และมาตรฐานครูการศึกษาพิเศษ (สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา, 2555: 96)

2.2 วิเคราะห์และกำหนดลักษณะที่ต้องการสังเกต

2.3 ศึกษาแนวทาง วิธีการสร้างและกำหนดลักษณะของแบบสังเกตจากเอกสารประกอบการสอนวิชา 1043408 การวิจัยทางการศึกษา (อริญ ชูยกระเดื่อง. 2557: 58-60) การวิจัยทางการศึกษา (ไพศาล วรคำ. 2558: 259) และการวัดผลการศึกษา (สมนึก ภัททิยธนี. 2558: 34-36)

2.4 สร้างแบบสังเกตแบบมีโครงสร้างเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนของครู ทั้ง 2 ด้าน ได้แก่ ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านการประเมินผล

2.5 นำแบบสังเกตที่สร้างขึ้นไปเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อขอคำแนะนำ และดำเนินการแก้ไขปรับปรุงตามคำแนะนำให้เหมาะสมกับเนื้อหาสาระและวัตถุประสงค์ของการวิจัย

5. การหาคุณภาพเครื่องมือ

1. นำแบบสัมภาษณ์และแบบสังเกตที่ผ่านความเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษา และนำแบบสัมภาษณ์และแบบสังเกตปรับปรุงแก้ไขให้เรียบร้อยแล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความตรงของเนื้อหา (Content Validity)

2. นำผลการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณดัชนีความสอดคล้อง (IOC = index of congruence) แล้วคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป พร้อมทั้งแก้ไขปรับปรุง ข้อคำถามตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

3. ผลการวิเคราะห์ค่าความสอดคล้อง (Item-Objective Congruence Index: IOC) พบว่า มีค่าตั้งแต่ 0.60 - 1.00 แสดงให้เห็นว่าแบบสัมภาษณ์และแบบสังเกตมีความสอดคล้องและมีความเหมาะสมในการนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูล

4. นำแบบสัมภาษณ์และแบบสังเกตที่ได้ไปทดลอง (Try out) กับครูผู้สอนที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมาย

5. ปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องของแบบสัมภาษณ์และแบบสังเกตให้มีความสมบูรณ์

6. นำแบบสัมภาษณ์และแบบสังเกตไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มเป้าหมายในการวิจัย คือ ครูผู้สอนนักเรียนนอกทิสติก ศูนย์การเรียนสำหรับบุคคลออกทิสติก โรงเรียนกาฬสินธุ์ปัญญานุกูล จังหวัดกาฬสินธุ์

6. การดำเนินการวิจัย

1. ผู้วิจัยบันทึกข้อความขอหนังสือราชการจากคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนกาฬสินธุ์ปัญญานุกูล จังหวัดกาฬสินธุ์ เพื่อขออนุญาตในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลตามช่วงเวลาที่กำหนดไว้ ด้วยการสัมภาษณ์ถึงพฤติกรรมการสอนทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการเตรียมการสอน ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านการประเมินผล ผู้วิจัยใช้วิธีการสัมภาษณ์เพื่อให้ได้ข้อมูลด้านพฤติกรรมเชิงลึกตามประเด็นที่กำหนด เพื่อนำไปวิเคราะห์ประกอบกับการสังเกต และสัมภาษณ์ตามจังหวะหรือช่วงเวลาที่เหมาะสมในขณะที่ทำการสังเกตในแต่ละครั้ง จะสัมภาษณ์ 2-3 ประเด็นในด้านใดด้านหนึ่ง และจะได้ข้อมูลครบทุกประเด็นในสัปดาห์สุดท้ายของการเก็บรวบรวมข้อมูล

3. สังเกตแบบมีส่วนร่วม ซึ่งมีกรอบการสังเกต คือ การจัดการเรียนการสอนและการประเมินผล การสังเกตแต่ละครั้งจะสังเกตตั้งแต่นับจนสิ้นสุดการเรียนการสอน ซึ่งผู้วิจัยจะไม่แจ้งให้กลุ่มเป้าหมายทราบก่อนที่จะทำการสังเกต แต่จะปฏิบัติกิจกรรมการเรียนการสอนร่วมกับครูผู้สอนที่เป็นกลุ่มเป้าหมายในแต่ละวันตามปกติ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่แท้จริงและเป็นธรรมชาติ ผู้วิจัยทำการบันทึกพฤติกรรมการสอนของครูผู้สอนนักเรียนนอกทิสติก ทั้ง 2 ด้าน และเหตุการณ์ในชั้นเรียน โดยวิธีการจดบันทึก ขณะที่ทำการสังเกตและเมื่อสิ้นสุดการสังเกตในแต่ละครั้ง ผู้วิจัยจะทำการสรุปข้อมูลทุกครั้ง เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องครบถ้วน สามารถตอบปัญหาการวิจัยได้ หากพบว่ามีอาการจดบันทึกข้อมูลไม่ครบถ้วน ต้องบันทึกเพิ่มเติมให้สมบูรณ์

4. ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลทั้งแบบ สัมภาษณ์และสังเกตก่อนออกจากพื้นที่เก็บข้อมูล

7. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์และ สังเกตพฤติกรรม มาถ่ายทอดเป็นความเรียง หลังจากนั้นจึงแตกข้อมูลเป็นส่วนย่อย แล้วให้รหัสข้อมูล เป็นการกำหนดความหมายของข้อมูลแต่ละส่วน เพื่อให้สามารถจัดกลุ่มข้อมูลส่วนย่อยเหล่านั้นได้ จากนั้นจัดกลุ่มข้อมูลที่มีลักษณะเหมือนกันอยู่ใน กลุ่มเดียวกัน และแยกข้อมูลที่มีลักษณะต่างกัน อยู่ในกลุ่มที่ต่างกัน กำหนดชื่อให้กลุ่มข้อมูลและ ตีความของกลุ่มข้อมูลนั้น นำข้อมูลที่ได้จากการ สัมภาษณ์และสังเกตมาทำการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และนำเสนอผลการวิเคราะห์ เนื้อหา (Content Descriptive)

ผลการวิจัย

จากการวิจัยศึกษาพฤติกรรมการสอนของ ครูผู้สอนนักเรียนออทิสติก สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. พฤติกรรมการสอนด้านการเตรียม การสอนของครูผู้สอนนักเรียนออทิสติก ดังนี้

1.1 การวิเคราะห์หลักสูตร

ครูผู้สอนนักเรียนออทิสติก 3 คน ได้ดำเนินการ ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ศึกษาหลักสูตร สถานศึกษาและหลักสูตรสำหรับบุคคลออทิสติก ศึกษามาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นของแต่ละทักษะว่า มีโครงสร้างหรือกรอบให้แก่ผู้เรียนอย่างไร นำข้อมูล จากการศึกษามาวิเคราะห์ร่วมกันเพื่อประโยชน์ใน การวางแผนการสอนว่าควรจะสอนเนื้อหาอะไรให้ผู้ เรียน โดยเริ่มจากจัดทำคำอธิบายแต่ละทักษะ จัด ทำกำหนดการสอน/ตารางหน่วยการเรียนรู้ จากนั้น แยกกันจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้แต่ละทักษะซึ่ง ในแผนก็จะประกอบด้วยเนื้อหาสาระ จุดประสงค์ การเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้

ตัวชี้วัด เวลาเรียน และการวัดผลเป็นรายบุคคล ส่วนครูผู้สอนนักเรียนออทิสติกอีก 2 คน ไม่ได้ทำ ตามขั้นตอนในการวิเคราะห์หลักสูตร

1.2 การวิเคราะห์ผู้เรียนเป็นรายบุคคล

ครูผู้สอนนักเรียนออทิสติกทั้ง 5 คน ได้ ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลในทักษะที่ต้องการวิเคราะห์ จากครูผู้สอนในปีการศึกษาที่ผ่านมา จัดสร้างเครื่องมือ แบบทดสอบแต่ละทักษะขึ้นใหม่แล้วนำมาใช้ ทดสอบนักเรียนทุกคน จากนั้นนำข้อมูลมาศึกษา วิเคราะห์หรือแยกแยะ พร้อมกับจัดกลุ่มนักเรียน ออกเป็นกลุ่มเก่ง กลุ่มปานกลาง และกลุ่มที่ต้อง ปรับปรุงแก้ไข จัดทำแบบวิเคราะห์ผู้เรียนเป็นราย บุคคลเพื่อแยกแยะหาความแตกต่างระหว่างบุคคล ในเรื่องความรู้ ความสามารถ ความพร้อมด้านสติ ปัญญา ความพร้อมด้านพฤติกรรม ความพร้อม ด้านร่างกายจิตใจ และความพร้อมด้านสังคม เพื่อ จะได้จัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับนักเรียน แต่ละคน

1.3 การเตรียมแผนการจัดการศึกษาเฉพาะ บุคคล (Individualized Education Program: IEP)

ครูผู้สอนนักเรียนออทิสติกทั้ง 5 คน ได้ ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเบื้องต้นของนักเรียน ซึ่งประกอบด้วยข้อมูลทั่วไปของนักเรียน ข้อมูลด้าน การแพทย์ ข้อมูลด้านการศึกษา ระดับความสามารถ ปัจจุบัน เป้าหมายระยะยาว 1 ปี จุดประสงค์เชิง พฤติกรรม ข้อมูลผู้ปกครอง ความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อทางการศึกษา ครูประจำชั้น ครู การศึกษาพิเศษและผู้บริหารสถานศึกษา แต่งตั้ง คณะกรรมการจัดทำแผน IEP จากบุคคลที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ครูประจำชั้น ผู้ปกครอง และผู้บริหารสถาน ศึกษา ประชุมเพื่อจัดทำแผน IEP และลงนามใน แผน IEP เมื่อประชุมเสร็จสิ้นและนำแผนไปสู่การ ปฏิบัติ ประเมิน ทบทวน ปรับแผน และรายงานผล การดำเนินการอย่างน้อยปีการศึกษาละ 2 ครั้ง เพื่อ เป็นข้อมูลในการจัดการศึกษาสำหรับนักเรียนต่อไป

1.4 การเตรียมแผนการสอนเฉพาะบุคคล (Individualized Implementation Plan: IIP)

ครูผู้สอนนักเรียนออทิสติกทั้ง 5 คน ได้ทำการศึกษาข้อมูล หลักการในการจัดทำแผนการสอนเฉพาะบุคคล IIP สังเกตในแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล IEP ว่ามีเป้าหมายระยะยาว และจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมอย่างไร จากนั้นจึงจัดทำแผนการสอนเฉพาะบุคคล IIP ตามเป้าหมายระยะสั้นหรือจุด ประสงค์เชิงพฤติกรรมที่กำหนดไว้ในแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล IEP ซึ่งในแผนก็จะประกอบด้วย ชื่อนักเรียน วันเริ่มใช้ วันสิ้นสุด เนื้อหา ผู้รับผิดชอบ จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการสอน วิธี/เครื่องมือประเมินผล เกณฑ์การประเมิน และบันทึกหลังการสอน

1.5 การเตรียมสื่อการสอน

ครูผู้สอนนักเรียนออทิสติก 3 คน ได้ศึกษาเนื้อหาและพิจารณาเป้าหมายของวัตถุประสงค์ของบทเรียนเป็นหลัก จากนั้นเลือกสื่อการสอนที่สัมพันธ์กับเนื้อหาบทเรียนและจุดมุ่งหมายที่จะสอน ใช้สื่อการสอนที่ทันสมัย น่าสนใจ เหมาะสมกับวัย ระดับชั้น ความรู้ และประสบการณ์ของผู้เรียน สื่อการสอนที่นำมาใช้สอนเป็นสื่อที่เป็นของจริงซึ่งช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจได้อย่างลึกซึ้ง มีการเตรียมความพร้อมของครูผู้สอนในการใช้สื่อการสอน โดยทำความเข้าใจในเนื้อหาที่มีในสื่อ ขั้นตอน และวิธีการใช้สื่อ เพื่อให้ใช้สื่อการสอนเป็นไปอย่างดี และราบรื่น เตรียมความพร้อมของสื่อให้พร้อมใช้งานได้ ส่วนครูผู้สอนนักเรียนออทิสติกอีก 2 คน มีการเตรียมสื่อการสอนบ้างเป็นบางครั้ง

2. พฤติกรรมการสอนด้านการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนนักเรียนออทิสติกดังนี้

2.1 ชั้นการนำเข้าสู่บทเรียน

ครูผู้สอนนักเรียนออทิสติกทั้ง 5 คน มีการให้นักเรียนทำสมาธิ ทำกิจกรรมวงกลม ร้องเพลง กิจกรรมเคลื่อนไหวร่างกาย เพื่อให้นักเรียนมีสมาธิ มีความตื่นตัวอยู่ตลอดเวลาและพร้อมที่รับฟังในเรื่องที่ครูจะสอน มีการใช้สื่อวีดิทัศน์เกี่ยวกับ

เรื่องที่สอนและซักถามแล้วเชื่อมโยงไปยังเนื้อหาที่สอน มีการใช้บทเพลงที่เกี่ยวกับบทเรียน โดยครูจะนำเพลงมาร้องให้นักเรียนฟังแล้วให้นักเรียนร้องตาม มีการสนทนา ถามตอบกับนักเรียนเกี่ยวกับบทเรียน โดยครูใช้น้ำเสียง สีหน้า ท่าทาง เพื่อเป็นการกระตุ้นหรือสร้างความสนใจของนักเรียนให้มาอยู่ที่การสอนของครู และเป็นการเตรียมนักเรียนให้มีสมาธิพร้อมที่จะรับฟังเรื่องที่ครูจะสอน เวลาที่ใช้ในการนำเข้าสู่บทเรียนประมาณ 5-10 นาที หรือดูตามความเหมาะสมของเนื้อหา

2.2 ชั้นการสอน

ครูผู้สอนนักเรียนออทิสติกทั้ง 5 คน ทำการสอนนักเรียนตามแผนการจัดการเรียนรู้ สอนนักเรียนเป็นรายบุคคลและตามระดับความสามารถ เพราะนักเรียนแต่ละคนศักยภาพไม่เหมือนกัน โดยจะสอนแยกตามกลุ่มเก่ง ปานกลาง และกลุ่มอ่อน แต่ละกลุ่มจะใช้ชุดฝึกหรือแบบฝึกหัดที่ต่างกัน โดยครูจะเข้าไปสอนแบบตัวต่อตัว สอนทีละขั้นจากง่ายไปหายาก สอนจากสิ่งที่อยู่ใกล้ตัวไปไกลตัว สอนให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง สอนโดยใช้หลัก 3R's คือ สอนซ้ำไปซ้ำมา สอนแบบไม่ตั้งเครียดและสอนสม่ำเสมอ สอนโดยการกระตุ้นเตือน เช่น การกระตุ้นเตือนทางกาย การกระตุ้นเตือนด้วยวาจา และการกระตุ้นเตือนด้วยท่าทาง สอนโดยการสาธิตให้นักเรียนดูแล้วให้นักเรียนทำตามทีละขั้นตอน และมีการชี้แนะอธิบายเพิ่มเติมในเรื่องที่นักเรียนยังไม่เข้าใจ สอนโดยใช้เกมการสอน มีการเสริมแรงทางบวก เช่น การกล่าวชมเชย การให้รางวัล เมื่อนักเรียนมีการสร้างพฤติกรรมที่เหมาะสม ส่งเสริมให้นักเรียนทำงานเป็นกลุ่ม จำเป็นต้องมีความยืดหยุ่นสูงในการสอนและคำนึงวิธีการเรียนรู้ของนักเรียนเป็นสำคัญ

2.3 ชั้นฝึกฝนด้วยการสอนซ้ำ

ครูผู้สอนนักเรียนออทิสติก 4 คน ได้ทำการสอนย้ำนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ โดยการนำชั้นการสอนมาสอนอีกครั้ง มีการย้ำทุกครั้งเมื่อสอนเสร็จในครั้งแรกประมาณ 30-60 นาที หรือขึ้นอยู่กับ

เนื้อหา โดยเปลี่ยนแปลงฝึกหัดหรือเปลี่ยนกิจกรรมให้แตกต่างจากชั้นการสอนในครั้งแรก บทเรียนที่ยากก็จะย่ำมากกว่าบทเรียนที่ง่าย ย่ำในจุดหรือเนื้อหาที่ต้องการย่ำเมื่อนักเรียนยังไม่เข้าใจ ในขณะที่ครูทำการสอนจะมีการย่ำ ทุก 15-20 นาที และเน้นย่ำให้นักเรียนบ่อย ๆ นักเรียนจะเกิดการเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็วและสามารถจดจำบทเรียนได้อย่างยาวนาน โดยครูใช้ทักษะการใช้วาจา การใช้ท่าเสียงในการเน้นย่ำนักเรียนเพื่อเป็นการกระตุ้นในการเน้นย่ำนักเรียน ย่ำในจุดที่นักเรียนบกพร่องในชั้นแรก จากการย่ำในรอบที่สองและรอบต่อไป นักเรียนต้องสามารถจำได้หรือบรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้ ส่วนครูผู้สอนนักเรียนออกทิสติกอีก 1 คน ทำการสอนย่ำนักเรียนเป็นบางครั้ง

2.4 ชั้นสรุปด้วยการสอนทวน

ครูผู้สอนนักเรียนออกทิสติก 3 คน ได้ทำการสรุปและทบทวนทุกครั้งหลังจากที่เสร็จสิ้นกระบวนการสอนหรือจากที่มีการวัดผลแล้ว สรุปทบทวนเนื้อหาบทเรียนกิจกรรมทั้งหมดตั้งแต่ต้นจนจบอย่างละเอียด พยายามชี้ให้นักเรียนเห็นความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งที่เพิ่งเรียนจบไปและสิ่งที่จะเรียนใหม่ สรุปเรื่องหรือใจความสำคัญเข้าด้วยกันเพื่อให้นักเรียนได้รับความรู้อย่างถูกต้องและสมบูรณ์ พยายามให้นักเรียนสรุปด้วยตัวเองก่อนหรือให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นออกมา เพื่อดูว่านักเรียนมีความเข้าใจถูกต้องหรือไม่ แล้วครูก็ช่วยแก้ไขและส่งเสริมให้ถูกต้องสมบูรณ์ครบถ้วน ครูและนักเรียนช่วยกันสรุป โดยครูจะซักถามแล้วให้นักเรียนตอบจนได้สาระสำคัญครบถ้วน และครูเป็นคนสรุปเมื่อบทเรียนนั้นยากและซับซ้อน สรุปจากการใช้สื่ออุปกรณ์ โดยครูใช้สื่อการสอนมาช่วยให้การสรุปบทเรียนง่ายขึ้น สรุปบทเรียนโดยการใช้คำพูด ท่าทางจะช่วยให้นักเรียนเข้าใจเรื่องราวต่าง ๆ ได้ชัดเจนขึ้น ส่วนครูผู้สอนนักเรียนออกทิสติกอีก 2 คน ไม่ได้สรุปและทบทวนให้กับนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ

3. พฤติกรรมการสอนด้านการประเมินผลของครูผู้สอนนักเรียนออกทิสติก ดังนี้

3.1 การประเมินผลโดยการสังเกตรายบุคคล

ครูผู้สอนนักเรียนออกทิสติกทั้ง 5 คน ได้ทำการประเมินผลนักเรียนตามสภาพจริง ประเมินตามศักยภาพของนักเรียนแต่ละคน โดยใช้แบบประเมินการสังเกตนักเรียนรายบุคคลของโรงเรียนที่มีเกณฑ์ในการประเมินแบบ rating scale 5 ระดับ สังเกตจากการที่ให้นักเรียนลงมือปฏิบัติจริงในกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งตามที่ครูกำหนดให้ รวมถึงกระบวนการขั้นตอนในการปฏิบัติในแต่ละกิจกรรม สังเกตนักเรียนว่าเกิดพฤติกรรมตามที่ระบุไว้ในจุดมุ่งหมายการสอนมากน้อยเพียงใด สังเกตจากการพูดโต้ตอบกับครูในขณะที่ครูซักถามเกี่ยวกับบทเรียน สังเกตพฤติกรรม ความสนใจในบทเรียน ความขยันหมั่นเพียรตั้งใจทำงาน มีความรับผิดชอบ กล้าแสดงออก ความร่วมมือในการทำงาน กลุ่มของนักเรียนในขณะที่เรียน ประเมินผลการกระทำ การแสดงออกของนักเรียนตามสภาพความเป็นจริง ทั้งในและนอกห้องเรียน

3.2 การประเมินผลจากผลงานรายบุคคล

ครูผู้สอนนักเรียนออกทิสติกทั้ง 5 คน ได้พิจารณาผลงานของนักเรียนแต่ละคนหลังจากที่สำเร็จสิ้นแล้วจากการทำแบบฝึกหัด การทำใบงาน หรือชุดฝึกทักษะ โดยใช้แบบประเมิน ผลงานนักเรียนรายบุคคลของโรงเรียนที่มีเกณฑ์ในการประเมินแบบ rating scale 5 ระดับ โดยพิจารณาจากความถูกต้องของงาน ความสะอาดเรียบร้อยในการทำงาน ความประณีตสวยงาม ความคิดสร้างสรรค์ การทำงานเสร็จทันเวลาที่กำหนด สังเกตจากการแบบฝึกหัดหรือใบงานก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนแต่ละคนว่ามีการเปลี่ยนแปลงอย่างไร มีความชัดเจนในการประเมิน พิจารณาคุณภาพจากผลงานที่นักเรียนทำ ไม่ได้เน้นที่ความสำคัญของกระบวนการหรือขั้นตอนการปฏิบัติ

อภิปรายผล

ในการอภิปรายผลผู้วิจัยได้กำหนดกรอบในการอภิปรายตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. พฤติกรรมด้านการเตรียมการสอนของครูผู้สอนนักเรียนออทิสติก ผลการวิจัย พบว่า ครูผู้สอนนักเรียนออทิสติกของศูนย์การเรียนรู้สำหรับบุคคลออทิสติก โรงเรียนกาฬสินธุ์ปัญญานุกูล จังหวัดกาฬสินธุ์ มีการ 1) วิเคราะห์หลักสูตร 2) วิเคราะห์ผู้เรียนเป็นรายบุคคล 3) เตรียมแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล IEP 4) เตรียมแผนการสอนเฉพาะบุคคล IIP 5) เตรียมสื่อการสอน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปริญญา วรณวงค์ (2550: 82) ที่ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนากิจกรรมการฝึกทักษะทางภาษาและการสื่อสาร โดยใช้เทคนิคการสอนแบบเพ็คส์และทีชโปรแกรม สำหรับเด็กออทิสติกระดับก่อนประถมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ก่อนที่ครูจะใช้กิจกรรมฝึกทักษะทางภาษาและการสื่อสารโดยใช้เทคนิคการสอนแบบเพ็คส์และทีชโปรแกรม มีการจัดหมวดหมู่เนื้อหาหรือเรื่องที่จะสอนเป็นรายบุคคล โดยมีความสอดคล้องกับปัญหาและความต้องการของเด็กแต่ละคนอันมีผลให้นักเรียนมีทักษะในการเรียนรู้ทางภาษาได้ดียิ่งขึ้น มีการเตรียมสภาพห้องเรียน กำหนดบริเวณภายในห้องเรียนเพื่อจัดมุมสำหรับการจัดกิจกรรม เตรียมโครงสร้างงานในการฝึกแต่ละครั้ง เตรียมสื่ออุปกรณ์ในการจัดกิจกรรมแต่ละครั้งจะใช้รูปภาพ บัตรคำ หรือของจริง ที่เด็กสนใจเป็นพิเศษเพื่อใช้เป็นแรงเสริมในการทำกิจกรรม เตรียมความพร้อมผู้เรียน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากกลุ่มเป้าหมายเป็นเด็กออทิสติกเหมือนกันจึงจะต้องมีการวางแผนและเตรียมการในด้านต่างๆ เหมือนกันเพื่อที่จะพัฒนาทักษะต่างๆ ให้แก่เด็กออทิสติก เนื่องจากเด็กออทิสติกสามารถเรียนรู้ได้ดีจากการเตรียมการสอนอย่างเป็นระบบและเหมาะสมต่อการเรียนรู้

2. พฤติกรรมด้านการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนนักเรียนออทิสติก ผลการวิจัย พบว่า ครูผู้สอนนักเรียนออทิสติกของศูนย์การเรียนรู้

สำหรับบุคคลออทิสติก โรงเรียนกาฬสินธุ์ปัญญานุกูล จังหวัดกาฬสินธุ์ มีการ 1) นำเข้าสู่บทเรียน 2) การสอน 3) ฝึกฝนด้วยการสอนย้ำ 4) สรุปด้วยการสอนทวน สอดคล้องกับหลักการ แนวคิดของแฮร์บาร์ต (Herbart Method) ในการจัดการเรียนการสอนนั้น คือ นักเรียนจะเรียนรู้สิ่งใดนั้นจะต้องมาจากความสนใจของเราก่อนเป็นอันดับแรก ในด้านการเรียนการสอนนั้นครูผู้สอนจำเป็นต้องสร้างความสนใจก่อนเป็นอันดับแรก จึงเข้าสู่ขั้นตอนของการสอนจริงๆ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ ซึ่งมีอยู่ 5 ขั้นตอน คือ 1.ขั้นเตรียมการหรือขั้นนำ (preparation) 2.ขั้นเสนอ (presentation) 3. ขั้นการสัมพันธ์ความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ (comparison and Abstraction) 4. ขั้นสรุป (generalization) 5. ขั้นประยุกต์ใช้ (application) ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุภาพร ชินชัย (2551: 128) ที่ศึกษาเรื่องการพัฒนาารูปแบบการจัดการเรียนรวมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ: กรณีศึกษาโรงเรียนเรียนรวมในจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งโรงเรียนประสบปัญหาเรื่องครูขาดความรู้เกี่ยวกับการคัดกรองเด็กที่มีความต้องการพิเศษประเภทที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้และสมาธิสั้นความรู้ในเรื่องเทคนิคการสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ความรู้เรื่องของการกระตุ้นพัฒนาการเบื้องต้นและผู้ปกครองขาดการเอาใจใส่ช่วยเหลือบุตรหลานของตนเองอย่างเต็มที่ แนวทางการช่วยเหลือที่จำเป็นคือโรงเรียนจะต้องมีโครงการย่อยๆ เพื่อสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษได้แก่ โครงการคัดกรองเด็กที่มีความต้องการพิเศษ โครงการเทคนิคการสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ แต่ละประเภท โครงการเพื่อนช่วยเพื่อน โครงการสร้างเจตคติที่ดีต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษให้แก่เด็กปกติโครงการให้ความรู้เด็กที่มีความต้องการพิเศษในเรื่องการพัฒนาการควบคุมตนเอง โครงการส่งเสริมพัฒนาการด้านการรับรู้ลึกและการใช้กล้ามเนื้อซึ่งเป็นโครงการพัฒนาปัจจัยภายในโรงเรียน และโครงการผู้ปกครองสอนลูกซึ่งเป็นโครงการพัฒนาปัจจัยภายนอกโรงเรียน ทั้งนี้อาจ

เนื่องมาจากบริบทของโรงเรียนต่างกัน แนวทางในการจัดการศึกษาต่างกัน สาขาวิชาเอกของครูต่างกัน ความรู้ความสามารถในการจัดการเรียนการสอนสำหรับเด็กพิเศษต่างกัน ความร่วมมือจากหลายๆ ฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับเด็กพิเศษในการที่จะช่วยเหลือไม่เหมือนกัน

3. พฤติกรรมด้านการประเมินผลของครูผู้สอนนักเรียนออทิสติก ผลการวิจัย พบว่า ครูผู้สอนนักเรียนออทิสติกของศูนย์การเรียนสำหรับบุคคลออทิสติก โรงเรียนกาฬสินธุ์ปัญญานุกูล จังหวัดกาฬสินธุ์ มีการ 1) ประเมินผลโดยการสังเกตรายบุคคล 2) ประเมินผลจากผลงานรายบุคคล สอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้แบบวางเงื่อนไขของวัตสัน (John B. Watson) ที่ว่า การศึกษาพฤติกรรม การเรียนรู้ของคน จะต้องศึกษาพฤติกรรมที่สังเกตได้อย่างชัดเจน วัตได้ตรวจสอบได้ ควรศึกษาเฉพาะสิ่งเร้ากับการตอบสนองที่วัดได้ สังเกตได้อย่างชัดเจนเท่านั้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ซูคักดี จันทยานนท์ (2552: 73) ที่ศึกษารูปแบบการจัดศูนย์การเรียนสำหรับบุคคลออทิสติก ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบในการจัดศูนย์การเรียนสำหรับบุคคลออทิสติก ตามความต้องการของผู้ปกครองและผู้เกี่ยวข้อง ควรมีลักษณะเป็นรูปแบบที่จัดทั้งประจำและไปกลับ มีความยืดหยุ่นการให้บริการ มีหลักสูตรที่หลากหลาย เน้นการลงมือปฏิบัติ เพื่อพัฒนาทักษะของบุคคลออทิสติกทั้งในด้านการดำเนินชีวิตประจำวันและทักษะพื้นฐานในการประกอบอาชีพ เทคนิคการจัดการเรียนรู้ผ่านการมอง ได้แก่ สื่อของจริง และรูปภาพแสดงขั้นตอนการทำกิจกรรม เป็นต้น วิธีการวัดและประเมินผลใช้วิธีการประเมินตามสภาพจริงโดยแสดงให้เห็นถึงพัฒนาการจากผลงานการปฏิบัติจริง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก แนวทางด้านบริหารวิชาการเหมือนกัน หลักในการวัดและประเมินผลนักเรียนเหมือนกัน ความรู้ในเรื่องการวัดและประเมินผลของครูไม่ต่างกัน พฤติกรรมในการประเมินผลของครูไปในทางเดียวกัน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ในด้านการเตรียมการสอน ครูผู้สอนนักเรียนออทิสติกทุกคน ต้องปฏิบัติตามขั้นตอนในการเตรียมการสอน คือ การวิเคราะห์หลักสูตร การวิเคราะห์ผู้เรียนรายบุคคล การเตรียมแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล IEP การเตรียมแผนการสอนเฉพาะบุคคล IIP และการเตรียมสื่อการสอนอย่างสม่ำเสมอให้ครบทุกขั้นตอน

1.2 ในด้านการจัดการเรียนการสอน ครูผู้สอนนักเรียนออทิสติกทุกคน ต้องปฏิบัติตามขั้นตอนในการจัดการเรียนการสอน คือ ชี้นำเข้าสู่บทเรียน ชั้นการสอน ชั้นฝึกฝนด้วยการสอนย้ำและขั้นสรุปด้วยการสอนทวน อย่างเป็นระบบและสม่ำเสมอ

1.3 ครูผู้สอนนักเรียนออทิสติกต้องพัฒนาตนเองให้มากขึ้น พัฒนาการสอน มีการเตรียมการสอน วางแผนในการจัดการเรียนการสอน และการประเมินผลอย่างเป็นระบบ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนออทิสติกที่จะทำให้นักเรียนมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์และพัฒนาการที่ดีขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรเพิ่มระยะเวลาในการสังเกตพฤติกรรมการสอนของครูผู้สอนนักเรียนออทิสติกทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ การเตรียมการสอน การจัดการเรียนการสอน และการประเมินผล เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกและชัดเจนมากขึ้น

2.2 ควรรายงานผลในพฤติกรรมการสอนของครูผู้สอนนักเรียนออทิสติกทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ การเตรียมการสอน การจัดการเรียนการสอน และการประเมินผล ว่าแต่ละคนเป็นอย่างไร ปฏิบัติตามขั้นตอนอย่างไรบ้าง เพื่อให้เห็นภาพชัดเจนยิ่งขึ้น

2.3 ควรมีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนนักเรียนออทิสติกด้วย เพื่อจะได้ข้อมูลที่หลากหลาย

และนำเชื่อถือ เช่น ผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้าฝ่ายวิชาการ คณะกรรมการนิเทศห้องเรียน ฯลฯ

เอกสารอ้างอิง

- กาฬสินธุ์ปัญญานุกูล, โรงเรียน. (2553). *หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนกาฬสินธุ์ปัญญานุกูล*. กาฬสินธุ์: ฝ่ายวิชาการ.
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. (2545). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545*. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค.
- จันทร์เพ็ญ ภูโสภ. (2558). *จิตวิทยาและการแนะแนวสำหรับครู*. พิมพ์ครั้งที่ 3. มหาสารคาม: ตักสิลาการพิมพ์.
- จินดา ทับจัน. (2546). *พฤติกรรมการสอนของครูที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม., มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- ชูศักดิ์ จันทยานนท์. (2552). *รูปแบบการจัดศูนย์การเรียนรู้สำหรับบุคคลออทิสติก*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม., มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต, กรุงเทพฯ.
- บริหารงานการศึกษาพิเศษ, สำนัก. (2552). *ประกาศกระทรวงศึกษาธิการเรื่อง กำหนดประเภท และหลักเกณฑ์ของคณพิการทางการศึกษา พ.ศ. 2552*. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- ปริญญา วรรณวงศ์. (2550). *การพัฒนากิจกรรมการฝึกทักษะทางภาษาและการสื่อสาร โดยใช้เทคนิคการสอนแบบเพ็คส์ (PECS Technique) และทีชโปรแกรม (TEACCH Program) สำหรับเด็กออทิสติกระดับก่อนประถมศึกษา*. วิทยานิพนธ์ ค.ม., มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา, กรุงเทพฯ.
- ไพศาล วรคำ. (2558). *การวิจัยทางการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 7. มหาสารคาม: ตักสิลาการพิมพ์.
- รับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน), สำนักงาน. (2555). *รายงานการประเมินคุณภาพการศึกษาภายนอกรอบ 3 (พ.ศ. 2554-2558)*. กรุงเทพฯ: สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน).
- ราชานุกูล, สถาบัน. (2555). *เด็กออทิสติก คู่มือสำหรับครู*. กรุงเทพฯ: บียอนด์ พับลิชชิ่ง.
- เลขาธิการครูสภา, สำนักงาน. (2555). *รายงานการวิจัย เรื่อง มาตรฐานวิชาชีพครูการศึกษาพิเศษ*. กรุงเทพฯ: โบนัส พรีเมรส จำกัด.
- สุภาพร ชินชัย. (2551). *การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรวมสำหรับเด็กที่มีความต้องการ พิเศษ: กรณีศึกษาโรงเรียนเรียนรวมใน จังหวัดเชียงใหม่*. วิทยานิพนธ์ วท.ด., มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.

สมนึก ภัททิยธนี. (2558). *การวัดผลการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 10. กอฬลลนธ์: ปรระสานการพิมพ์.
อรัญ ชุยกระเตื่อง. (2557). *เอกสารประกอบการสอน วิชา 1043408 การวิจัยทางการศึกษา*.